

tehnico-editorial al armatei, București, 2023; 841 pg.

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial 1878-1885, (vol. 6), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2023; 848 pg., vol.5+6=770 doc.

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial, 1886-1894 (vol. 7), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2024, 965 pg. .

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial, 1886-1894 (vol. 8), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2024, 982 pg., vol.7+8=1107 doc.

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial, 1895-1903 (vol. 9), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2025, 765 pg.

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial, 1895-1903 (vol. 10), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2025, 808 pg., vol.9+10=946 doc.

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial, 1895-1903 (vol. 11), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2025, 818pg., 739 doc. În lucru

Casa Regală a României în cronicile „neoficiale” ale Monitorului Oficial, 1895-1903 (vol. 12), Editura Centrului tehnico-editorial al armatei, București, 2025, Aproximativ 900 pg. 700 documente aproximativ În lucru

Total pagini: 9685, cu aproximativ 5486 documente.

S-a ajuns la volumul XII, iar anul acesta, 2026, se vor mai publica încă două tomuri. Cele 5486 de documente, în cea mai mare parte inedite, dau posibilitatea istoricilor să utilizeze izvoarele, să câștige timp prețios în procesul de documentare.

Parcursarea volumelor inspiră noi teme privind activitatea regelui Carol I și a familiei sale, a regelui Ferdinand. Editorii ne pun la dispoziție documente oficiale de valoare, care prezintă publicului în detaliu numeroase evenimente. Se pot relua subiecte referitoare la istoria Armatei României, relații diplomatice, evenimente de interes național ș.a. Mărturisesc că parcursarea volumelor mi-a relevat personalitatea regelui Carol I într-o realitate surprinzătoare. Un Suveran implicat, dornic să cunoască în detaliu diverse aspecte ale activității instituțiilor pe care le vizita. Cei interesați, bunăoară, de istoria orașelor vor găsi destul material pentru a-și completa documentarea și pentru a publica noi studii.

Indubitabil editorii au depus un efort deosebit, o muncă în care și-au dovedit tenacitatea pentru a realiza proiectul în beneficiul istoriografiei române. Volumele vor rămâne principalul instrument de documentare pentru teme legate de Casa Regală a României dar și de alte aspecte, cum am subliniat mai sus.

PETRE OTU, GENERALUL DUMITRU ILIESCU. ILUZIA GLORIEI MILITARE, BUCUREȘTI, EDITURA MILITARĂ, 2025, 564 P.

Cunoscutul și apreciatul istoric militar Petre Otu, cu realizări istoriografice deosebite, între care biografii ale unor personalități militare, vezi monografia *Mareșalul Alexandru Averescu. Militarul, omul politic, legenda*, a publicat în 2025 monografia dedicată generalului Dumitru Iliescu în colecția *Lideri militari* a Editurii Militare. Autorul ne mărturisește de ce l-a preocupat activitatea generalului Dumitru

Iliescu: *„Personalitatea lui m-a intrigat prin imaginea preponderent negativă creată în epocă și după încheierea conflagrației* (Primul Război Mondial n.n.), *inclusiv în istoriografie*” (p. 9).

Cercetător dedicat, deținător al cerințelor acestei profesii pe care a practicat-o mulți ani productiv la Institutul pentru Studii Politice de Apărare și Istorie Militară, Petre Otu a depus un efort lăudabil de

documentare în biblioteci și arhive pentru a depista și aduna cât mai multe informații despre personajul ales să-l analizeze. Materialul rezultat a fost analizat, evaluat, supus criticii după cerințele profesiei de istoric. Au rezultat cinci capitole și anexe.

Capitolul I – *Dumitru Iliescu – „o podoabă” a Artileriei române. Ascensiunea și cariera militară (1880-1914)*, pp. 15-67. Cititorul va

fi introdus în anii de școală ai lui Dumitru Iliescu, în țară și Franța, viața de familie, evoluția în cariera militară, problemele în avansare, funcțiile îndeplinite la nivel de unitate și structuri militare, diverse misiuni. Concluzia acestui prim capitol este că Dumitru Iliescu a reușit la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX să accedă în elita armatei, ca artilerist.

Capitolul II – *Secretar general al Ministerului de Război. Pregătirea armatei pentru intrarea în război (1914-1916)*, pp. 69-125. Autorul ne introduce în culisele numirii lui Dumitru Iliescu în importanta funcție de Secretar General la Ministerul de Război în toamna anului 1914. Perioada neutralității României este din punct de vedere militar complexă, atât ca organizare, dar mai ales înzestrare. Petre Otu analizează atent activitățile militare în care a fost implicat Dumitru Iliescu, între timp avansat general. Documentarea atentă a autorului l-a dus la concluzia că generalul Iliescu „nu poate fi exonerat de corupție, dar că marele scandal din epocă era unul în parte artificial” (p. 104).

Capitolul III – *Povara marilor responsabilități – subșef și șef al Marelui Cartier General*, pp. 127-170. Autorul ne introduce în meandrele numirii generalului Iliescu în importante funcții din Marele Cartier General. Succint Petre Otu evaluează înfrângerea de la Turtucaia și responsabilitățile generalului Iliescu. Concluzia autorului este justă, generalul Iliescu „are o contribuție importantă la acest eșec de proporții” al campaniei din 1916 (p. 156).

Capitolul IV – *În căutarea reabilitării. Activitatea generalului Dumitru Iliescu în Franța (1917-1919)*, pp. 171-221. Numit reprezentant al Înaltului Comandament Român pe lângă Marele Cartier General Francez, generalul Iliescu a plecat în Franța, țară pe care o cunoștea bine. Petre Otu analizează declarațiile publice ale generalului Iliescu privind cauzele înfrângerilor din 1916, rolul Rusiei, pe care le consideră încercări de reabilitare. Cititorul va afla și alte activități ale generalului Iliescu în Franța, țară care i-a acordat „Legiunea de Onoare în gradul de Comandor”. Aflăm cauzele demisiei sale din armată. Rămâne în Franța și se implică în crearea Legiunii române, activitatea diasporei ș.a.

Capitolul V – *„În România. Politică și afaceri”*, pp. 223-266. Autorul expune meticolos evoluția generalului Dumitru Iliescu după revenirea în țară în anul 1919.

Se evidențiază eforturile sale, vehement atacat în public, de a explica prin broșuri, punctul său de vedere, cum s-a realizat pregătirea militară a armatei române ș.a. În continuare, cititorul îl va cunoaște pe omul politic Dumitru Iliescu, ca liberal apropiat Brătienilor cărora își datorase, de altfel, avansarea în cariera militară. Un subiect mai puțin atacat de istorici pe care Petre Otu a reușit să îl clarifice este cel legat de activitatea de parlamentar a generalului Iliescu, problemele abordate de la tribuna Senatului, reacțiile din presă. O altă temă, de asemenea mai puțin cunoscută, clarificată de autor este poziția de „potentat om de afaceri”. Biografia istorică se încheie cu moartea

generalului Dumitru Iliescu la 7 octombrie 1940.

În beneficiul cititorului, Petre Otu a considerat important să atașeze „Însemnările (1914-1915) ale generalului Dumitru Iliescu”, pp. 272-345. Documentul dă posibilitatea cunoașterii în amănunt a activității generalului Dumitru Iliescu, așa cum el a consemnat-o. Valoarea informativă a cărții vine și din notele referitoare la personalitățile din text. De interes documentar sunt și cele 51 de documente din sursele cercetate. Epilogul, Abstract-ul, Bibliografia selectivă, Indicele de nume și Ilustrații foto încheie valoroasa biografie realizată de istoricul Petre Otu. Discursul este cursiv, atractiv și exprimă talentul de istoric al autorului. Îl felicităm și pe această cale pe autor. Iar pe cititor îl asigurăm că va avea numai de câștigat parcurgând valoroasă scriere a istoricului Petre Otu.